

Overweging Johannes 16: 24-33; Hemelvaart

Wolkenluchten zijn mooi om naar te kijken. Hier in Noord-Holland zijn de wolken bijzonder mooi, ook in de tijd van Hemelvaart. Je ziet ze vaak als machtig grote stapelwolken, samengebald als dikke, zachte watten. Je zou ze wel willen aanraken om te voelen of ze echt zo zacht zijn als ze eruitzien. Soms lijken ze onbeweeglijk stil, maar dat is schijn, ze zijn altijd in beweging. Als je je blik even afwendt en je kijkt opnieuw, zie je dat ze veranderd zijn.

Met Hemelvaart wordt de Opgestane opgenomen door een wolk. Zijn wezen was in de 40 dagen na Pasen zo geconcentreerd, dat Hij aan zijn leerlingen verscheen.

Ze keren terug naar de aarde in dauw en regen en nemen daarbij de krachten van de kosmos mee naar de aarde.

In deze kosmische uitwisseling tussen hemel en aarde leeft Hij, nu niet meer alleen bij zijn leerlingen maar bij alle mensen op aarde, Hij omarmt ons en de aarde.

En voordat Hij daarheen gaat, geeft Hij ons iets mee. Wij mogen vragen stellen en Hij belooft dat wij antwoord krijgen. Hij stelt slechts één voorwaarde: dat onze vragen ontstaan in zijn naam.

Dat is de naam die wij ook dragen, die wij met Hem delen. Zijn naam is IK, IK BEN. Als wij ons Ik laten spreken in de vragen waar wij mee leven, zullen de antwoorden zeker komen.

Met Hemelvaart wil Hij zijn wezen uitgieten in de sfeer van de wolken, in de lucht om de aarde heen. Wolken staan in wisselwerking met de aarde, ze ontstaan uit het water in en op de aarde dat opstijgt door de warmte van de zon.

Want sinds zijn Hemelvaart leeft en beweegt Hij altijd in en om ons heen, in de lucht waarin wij ademen.